XXIII. évfolyam. Pécs, 1895. szerda, február hó 6. 30-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . 5 » — »
Negyedévre . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utcza 4. sz.
Az arany hajó szállodával szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
a kiadóhivatalban vétetnek fő

Az államositás.

Pécs, 1895. február 5.

A merev centralizácio után való törekvés nálunk mindinkább tért hódit, szerveztünk egy sereg uj állami hivatalt, államositottuk még a korcsmárosokat is, államositani készülünk a közigazgatást le egészen a községig, sőt az uj belügyminiszter már a vármegyék államositásáról beszélt bonyhádi programmbeszédében, mit sokan nyelvbotlásnak voltak hajlandók betudni, de mi meg vagyunk győződve róla, hogy Perczel Dezső eme kijelentése nem volt nyelvbotlás, csak az igazságnak akaratlan bevallása, mert a közigazgatás államositása, vagyis az összes megyei tisztviselők állami kinevezése csakugyan nem jelent mást, mint a vármegyék államositását, mert ha a vármegyék már ma is, midőn maguk választják tisztviselőiket, csak torzképei az életerős törvényhatóságoknak, minő szánalmas képet fognak nyujtani akkor, ha majd semmiféle végrehajtó közeg nem fog többé rendelkezésükre állani.

Mi idézte elő ezt a nálunk ezelőtt szokatlan államositási áramlatot oly időben, a mikor más államokban, hol eddig a legmerevebb centralizáció uralkodott, mind nagyobb tért hódit a municipális önkormányzatra való törekvés. A belügyminiszter az az állitása, hogy a vármegyék államositásának eszméje nem ujabb keletü, mert azt már az 1848-ki törvényhozás megvalósitandó feladatnak tüzte ki, teljesen valótlan és homlokegyenest ellenkezik a történeti tényekkel.

Az 1848. évi XVI. törvénycikk éppen ellenkezőleg a megyei törvényhatóságoknak oly szervezését tüzte ki a jövő feladatául, mely azokat a közszabadsággal összhangzásba hozza s a nemesi vármegyéből népképviseleten alapuló törvényhatóságokat alkosson.

Az államositás tehát a legtávolabbról sem 1848-ki eszme, hanem a hatalom birtokosainak mindenhatóságuk kiterjesztésére kieszelt ujabb törekvése, melynek megvalósitására minden követ megmozgatnak.

Azt mondják, rossz a közigazgatás, a vármegyei törvényhatóságokból kihalt az élet s nem képesek önkormányzati feladataiknak megfelelni.

Mindezt készséggel aláirjuk, csak az orvoslás módjára nézve térnek el nézeteink a centralistákéitól.

Mert hogy a helyes orvosszert feltalálhassuk, kutatnunk kell az okokat, melyek a közigazgatást roszszá, a vármegyéket életképtelenekké tették.

Ha pedig ezeket kutatjuk, rájövünk, hogy közigazgatásunk nem azért rossz, mivel talán a vármegyék közigazgatási közegei nagyon függetlenek a központi államkormánynyal szemben, hanem ellenkezőleg azért, mert a központi kormány érdekében nagyon is felhasználtatják magukat mindennemü visszaélések elkövetésére, s ha nagy elvétve előfordul egy-egy eset, mikor a vármegye közege vonakodik a kormány valamely rendeletét végrehajtani, akkor az eddigiekből itélve mindenkor a törvényhatósági közeg részén volt az igazság s a kormány rendelete volt a törvénytelen.

Hát a vármegyét nem a szabadelvüpárt uralma alatt hozott jogfosztó törvények tették életképtelenné? Ujra szervezték a vármegyét, de nem mint az 1848-ki törvény előirta népképviseleti, hanem tiszta érdekképviselet alapján, behozták a virilisták intézményét, hivatalból tagjává tettek a törvényhatósági bizottságnak egy sereg embert, kik ezt a tisztséget nem arrogálják maguknak, a közügyek iránt nem érdeklődnek s éppen ezért csak olyankor jelennek meg a közgyülési teremben, a mikor ezt a saját magánérdekük parancsolja.

A választott bizottsági tagokat pedig, kikről legalább fel kell tételezni, hogy érdeklődnek a közügyek iránt, azzal kedvetlenitették el, hogy a vármegyék önkormányzati hatáskörét — mint ezt Perczel Dezső is beismerte — csaknem a semmire redukálták. A legéletbevágóbb ügyekben való intézkedésre megalkották a közigazgatási bizottságot, a mit pedig meghagytak a megyei közgyülés hatásköreiben, arra kimondták a miniszteri jóváhagyás szükséges voltát.

S most azok, a kik levágták a vármegye kezét-lábát, előállnak és vádaskodnak ennek tehetetlensége miatt.

Ismervén ekként a betegség okait, könnyü megtalálni annak orvosszerét is. Tessék a vármegyéket igazán az 1848-ki törvény szellemében reformálni és biztositani számára a szükséges önkormányzati hatáskört; a közigazgatási tisztviselőket pedig szolgálati pragmatika által biztositani a felsőbbek önkénykedése ellen, szigoru, de igazságos fegyelmi törvénynyel pedig tisztök pontos és pártatlan betöltésére szoritani, de főleg nem a kormány részére kortesekül felhasználni őket: akkor majd lesz életerős vármegye és jó közigazgatás államositás nélkül is, de az eddigieken okulva mindenki megjósolhatja, hogy az államositott közigazgatás a politikai korrupcio mai napjaiban az eddiginél lefelé még önkényesebb, fölfelé még szolgalelkübb, tehát határozottan rosszabb lenne.

---

* **Egy nyilt levélről.** A véletlen úgy akarta, hogy Magyarország ez idő szerinti miniszterelnökének a felesége előbb tanitónő volt. Ezt a magában véve elég érdekes, de teljesen magánjellegü körülményt a tanitóság nevében némelyek jónak látják egy kis fogalomzavarral különben egészen dicséretes célu, de szerintünk tapintatlan modoru akcióra felhasználni. Kiindulva abból a feltevésből, hogy Bánffy bárónő ő nagyméltósága, mint volt tanitónő, a népnevelés munkásainak sanyaru sorsát közelebbről ismeri és a szivén is viseli, az ő magas protekciójáért esedeznek a tanitóság anyagi helyzetének javitása érdekében. A tanitóság ügye a mi meggyőződésünk szerint annyira fontos nemzeti közérdek, hogy magánjellegü protekcióra egyáltalán nem szorul, sőt csak sérelem eshetnék rajta, ha e szent ügyet azzal a csunya mellékizü szóval bárminemü, habár még oly távoli összekötte tésbe juttatnák.

Magyarországon ugy is elég szomosu és szégyenletes dolog terhelné a protekció lelkiismeretét, ha ugyan volna neki ilyene. Nem szabad tehát semmiféle jogos és méltányos ügyet e gyülöletes fogalom bélyegével ellátva pellengérre állitani.

A tanitók jól tudják, kikhez, mily alkotmányos és felelősséggel biró tényezőkhez kell sürgetőleg, ha szükséges, követelőleg fordulniok, hogy azt, a mi őket megilleti, maguknak kivivják. Jogos kivánalmaiknak a magánuton való protekciószerzés — különösen, ha az ily módon, mint a Tanitók Lapjának Nyilt levelében történik — semmiképp sem adhat nagyobb súlyt, sőt csak ama bizonyos „magasb közéleti erkölcstan“ mind tágabb körökben való terjedését illusztrálja igen szomoru módon. Hát odáig fejlődött volna már nálunk a protekció mindenható erejébe vetett vakhit és a tőle való babonás félelem, hogy egész társadalmi osztályok és kivált egy oly fontos nemzeti misszió munkásai, mint a néptanitók, jobban biznak Magyarország miniszterelnökének a feleségében és az ő közbenjárásában, mint ügyük igazságos voltában és azon alkotmányos tényezőkben, a kiknek ez ügy méltányos mérlegelése és elintézése felelősséggel járó kötelességük! Elég szomoru, hogy igy van.

* **A kormánypárt és a fuzió.** Egyik legközelebbi minisztertanács foglalkozván a politikai helyzettel, a néppárt szervezkedésében olyan tünetet észlelt, a mely elodázhatlanná teszi a fuziót. Ennek a minisztertanácsnak a határozatát látszanak tolmácsolni az összes kormánypárti lapok, mikor a diadalmas elnökválasztás után s küszöbén a miniszteri mandátumok megujhodásával szóba hozzák a fuziót s azt ismételten úgy állitják oda, mint a helyzet szükségképpeni követelményét. Részünkről is szükségesnek tartjuk a politikai pártoknak természetes kijegecedését, a mi azonban nem lehetséges addig, mig a kormánypárt teljesen fel nem bomlik. Mert ahhoz már mégis csak a legnagyobb naivság szükséges, hogy a fuzió ugy csinálódjék meg, hogy a kormánypárt intakte maradjon a maga korrupciós egészében, és csak a liberális gondolkozásu ellenzékiek álljanak át hozzájuk. Persze, ők is szeretnek, ha mindjárt kisebb is lenne a dividenda az ekként megszaporodott közkereseti társaságban, mert hát érzik, hogy ütött a végórájuk. Az ellenzék azonban, ha eddig várt, úgy meg fogja várni azt is, mig a mostani kormánypárt felveszi a néhai nevet és majd ekkor meglesz a fuzió.

Hirek.

Pécs, 1895. február 5.

Farsangi naptár.

febr. 6. Vöröskereszt egylet álarcos bálja
„ 7. Pinczér-bál.
„ 9. Veterán bál.
„ A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
„ A pécsi torna-egyesület jelmez-estélye.
„ 13. A „Pécsi Dalárda“ estélye.
„ 14. Polgárbál a „Hétfejedelemben“
„ Altiszti bál.
„ 16. Kaszinó-bál.
„ Hercenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
„ Szabók bálja a Scholtz-féle termekben.
„ A „Mohácsi izr. jótékony nőegylet“ táncestélye.
„ 23. Önkéntes-bál.

— (**A pécsi püspök állapota.**) Mint Arcoból jelentik, dr. Dulánszky Nándor püspök egészsége szemlátomást javul. A napokban Pécsre küldte Arcoban fotografált arcképét, melyből mindenki, a ki személyesen ismeri a főpapot, örömmel konstatálhatta a püspök egészségi állapotának határozott nagy javulását. A püspök kitünően érzi magát a kellemes éghajlatu fürdőn; naponkint nagy sétákat tesz Albrecht kir. herceggel, ki szintén átesett már a betegségén. Dulánszky püspök most már maga intézi el dolgait, kedélyállapota a legjobb, mert látja gyógyulását, a mi megint visszaadta régi életkedvét. A főpap még két hónapot tölt Arcoban.

— (**Uj megyebizottsági tag.**) Folyó hó 3 án Német-Bólyban erős kortes harc után Blum Ferenc káplán választatott meg megyei bizottsági tagul.

— (**Baranyamegye közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 10 órakor tartotta közgyülését Kardos Kálmán főispán elnöklete alatt 20 bizottsági tag jelenlétében. Nagyon gyorsan végeztek a tárgyakkal és a sablonos jelentéseket fel sem olvasták, csupán deponálták az illető referensek a főjegyző kezébe, a ki majd megirja, hogy tudomásul vétettek. Az árvaszéki elnök élőszóval jelentette, mi alatt irását odacsusztatta a többi közé, hogy a januári restáncia csak 1393 darab, vagyis 51-el kevesebb, mint az előző hónap restánciája. Jilly aljegyző ezután elreferálta, hogy 51 kivételes nősülési engedély pártolólag fog fölterjesztetni a honvédelmi miniszteriumhoz, — az ülés kevéssel 11 óra előtt véget ért.

— (**Uj hely. pénzügyigazgató.**) Tegnap foglalta el hivatalát Ternovszky Aladár, az alsókubini pénzügyigazgatóságtól hasonló minőségben idehelyezett pénzügyigazgató helyettes. Szeretjük hinni, hogy előkelő állásában a rendelkezésre álló eszközöket közönségünkkel szemben tapintattal fogja alkalmazni.

— (**Tanitói honorárium.**) Egyik helybeli tanintézetben történt, hogy egy iparos szülő a városból való távozása folytán kivévén gyermekét az iskolából, az osztálytanitónak hálálkodva, fáradozásainak elismeréseül egy a forgalomból kimult husz krajcárossal akart kedveskedni, a mit az önérzetes tanitó visszautasitva nem fogadott el. Nagyon helyesen! És a tanitók mellékjövedelmeinek még irigyei s vannak!

— (**A siklósi basa.**) „Siklósról bár az eleink kiűzték a törököt; — basák azért maradtak itt s nyertek is szép örököt. Egy ilyen dicső basáról zeng most lantunk hősi dalt, hű magyarom tátsd ki szádat, halld mit zeng róla a lant.“ Kezdhetnők mi is belekontárkodva a nagy költő remekébe. A dolog ott kezdődik, hogy még a mult év őszén egy siklósi pékmesternél betörők tettek látogatást, és a műhely mellett alvó Ambrus Lajos péklegény észrevette munkájokat, lélekszakadva szaladt a községházára rendőrökért, a kik alvásukban megháborgatva, majd kidobták a panasztevőt, és csak másnap látogattak el teljes számban, hogy hát:

— Hun is vannak azok a betörők?

Ambrus összeszidta őket alaposan, hogy ők az okai, hogy elszeleltek a betörők, a mire meg a siklósi Mihasznák csak azt mondották:

— Hát hiszen ha nem fogta meg üket, akkor minek fárasztott bennünket ide?

A péklegény aztán cifrábbnál-cifrább cimekkel illette a megtestesült ostobaság képviselőit, a kik aztán panaszt tettek közvetlen főnöküknél a péklegény ellen, valami Gróf Antal nevü rendőrbiztosnál. A biztos ur boszura határozta el magát és utasitotta alantos közegeit, hogy lessenek rá Ambrusra, hisz jó firma ez, éjjeli madár, hát bármikor találhatnak okot, hogy elcsipjék rendzavarás miatt. Andrásék tehát lesték a péklegény minden lépését, és midőn egy éjjel amolyan kisebb kaliberü népies mulatságot rendezett volna a maga gyönyörüségére valamelyik örömtanyán, a siklósi fogdmegek rajt'ütöttek és bekisérték a kóterbe. De ez még semmi, ott lekötötték a priccshez és mindenféle csattos szijakkal alaposan helybenhagyták, hogy még három hét mulva is kék zöld volt a szegény péklegénynek az a része, a hol ülni szokott. Az a legérdekesebb a dologban, hogy a minden emberi érzésből kivetkőzött biztos lelkigyönyörüséggel nézte ezt a Torquemada, vagy Arbuez Péterhez illő exekuciót. A péklegény panaszszal fordult a főszolgabiróhoz, a ki az illető biztos urat felfüggesztette hivatalától. Természetesen, ez ellen meg a biztos felebbezett az alispánhoz, hogy hát ez még sem járja, hogy ilyes potomságért egy érdemekben és dicső (?) multban gazdag rendőrtisztviselőt felfüggeszszenek állásától és a mi fő: gázsijától. Az alispán aztán kegyességet akarván gyakorolni, hatályon kivül helyezte a főszolgabiró határozatát és visszahelyezte a biztos urat hivatalába és fizetésének élvezetébe. A péklegény azonban nem nyugodott, felebbezését szépen kicirkalmozva benyujtotta a III ik fórumhoz s ma döntött felette a közigazgatási bizottság, a hol Zsolnay kir. főügyészi helyettes inditványára elhatároztatott, hogy az alispáni határozat érintetlen hagyásával Gróf Antalt a közig. bizottság saját hatásköréből kifolyólag felfüggeszti hivatalától és elrendeli ellene a fegyelmi eljárást. Mint értesülünk, St Hermandad eme jeles embere ellen ugyancsak ebből az ügyből kifolyólag bünvádi eljárás is van folyamatban személyes szabadság megsértése cimén, a miben minden bizonynyal bünösnek is fogja kimondani a törvény.

— (**Csavargó leány.**) Egy helybeli szegény özvegy asszony, ki hogy napi élelmét megszerezhesse, keserves munkával volt elfoglalva naphoszszat és mig ezzel kis leányának éveken át testi szükségleteit fedezni iparkodott, annak szivét, lelkét nem ápolta, gondos nevelésben nem részesitette. Igy történt, hogy a leány már 14 éves koráig felcseperedve, anyjának fölmondta az engedelmességet és utcai csavargásra adta magát a helyett, hogy a fölesztmélt anya jó tanácsait elfogadva, szót fogadott volna. Tegnap is dacosan elhagyva anyját, járt utcáról utcára s minthogy sehol oltalmat nem talált, éjjelre is inkább az ég alatt maradt a dermesztő hidegben. Az éjjeli rendőrőrjárat találta meg egészen összefagyva a kis gonoszt, kit aztán a rendőrségre szállitva ápolás alá vettek Most miután az anya nem bir a szófogadatlan leánynyal, rendőrségi uton alkalmas hely szerzésével szolgálatra fog kényszerittetni.

— (**Hütlen kocsis.**) Röthmüller Salamon fuvaros gazda fölfogadott egy Salamon Gyula nevü egyént kocsisnak, a ki febr. 1 én annak rendje és módja szerint be is állott szolgálatába. Azonban a kocsis a lovak helyett inkább azok szép uj pokrócaira vetette szemét s három napi hüséges szolgálata után már negyednap a pokrócokat biztonságba helyezte, hogy azok arán csinálhasson magának egy farsangi vig napot. Azonban gazda nélkül számolt, mert Gorjande Ádám rendőr már tudomással birván a pokrócok eltünése felől, a hütlen tolvaj kocsist épp akkor fogta el, midőn a pokrócokért menve azokat értékesiteni akarta. Az ügyészséghez kisértetett.

— (**Rendelet a katonai extraruha ellen.**) Tudósitónk jelenti, hogy a fővárosi katonai parancsnokság legközelebb rendeletet ad ki a katonatisztek szabályellenes ruhaviselete ellen. A rendelet kibocsátására az a körülmény szolgáltat alkalmat, hogy a katonatisztek közül akárhányan ugy járnak, mint gigerlik Ki tulságosan bő, ki meg szük, ki hosszabb, ki rövidebb, ki ismét más szinü ruhát visel, mint a milyent a szabályrendelet megállapit. Az utóbbi időben több gyalogsági tiszt a Waffenrock szabásánál a német tiszteket kezdte utánozni, ugy hogy a gallérjuk sohasem volt nekik elég magas, a Waffenrock maga elég hosszu. Némelyik huszárőrmester pedig olyan kardbojtot viselt, akár egy tábornok. Ezeket az extra-vaganciákat kivánja a parancsnokság a kilátásba helyezett rendelettel megszüntetni.

— (**A pécsi takarékpénztár**) f. hó 24-én délelőtt 10 órakor tartja rendes évi közgyülését saját helyiségében, mely alkalommal fognak határozni az egyesület 50 éves fennállásának megünneplése alkalmából megtartandó jubilaris disz-közgyülés iránt. Az intézeti zárszámadások a mult évről 90.109 frt 88 kr. felesleget tüntetnek föl, melyből osztalékul minden egyes részvényre 180 frt jut. Jótékonycélra összesen 4025 frtot forditanak.

— (**Jó étvágyat!**) Barcstelepen a napokban elég hihetlennek hangzó fogadás történt két iparos között. Oberriter Antal és Szenica Ferenc a neve annak a két jógyomru embernek, a kik közül az elsőnek egy tányérnyi megtört mogyoróhéjat, a másiknak egy kilogramm szardiniát kellett megennie, hogy az ellenfele által felajánlott 2 hordó sört megnyerje. És a két vállalkozó szellemü ember meg is felelt a fogadásnak. Megették ugy a mogyoróhéjat, mint a kilogramm szardiniát s aztán a kölcsönösen megnyert sörrel öblögették a torkukat.

— (**Fegyelmi ügy.**) Ma foglalkozott a megyei közigazgatási bizottság Gimpler Vendel rácgörcsönyi biró fegyelmi ügyével, a kit az alispán fegyelmi eljárás alá vont, mert 51 frtról még az 1893. évi számadásában nem számolt be szabályszerüen. A biró ez ellen a határozat ellen felebbezett, iskolázatlan voltát hozva föl okul, a közigazgatási bizottság azonban helybenhagyta az alispáni intézkedéseket, igy tehát az eljárás folytattatni fog a biró ellen.

— (**Eljegyzés.**) Krősz Irma kisasszonyt, a Benczenleitner-féle cukrászda elárusitónőjét eljegyezte Kovacsics István, az aranyhajó vendéglő fő pincére.

— (**A nagy Galeottó.**) A szigeti külvárosban furcsa kis esetről suttognak az emberek, illetőleg azok az úgynevezett „gonosz nyelvek.“ A menyecske az egyik szomszéd városkában férjnél levő és betegen fekvő nővére látogatására utazott s a gyermekeket, a házat és férjuramat a mama gondjaira bizta. A mama, — mint az egy jónevelésü mamához illik, — Argus-szemekkel vigyázott a gyerekekre, a házra, meg a férjuramra, kire különösen nagy gondot forditott, mert hát szép szobacica volt a háznál. Férj uram ma reggel egy kissé pityókos állapotban vetődött haza s igy nem csuda, ha eltévesztvén a hálószoba ajtaját, véletlenségből a cselédszobába talált botorkálni, hol a szép szobalány épp akkor aludta legédesebb reggeli álmait. . . A nagyságos ur aligha nem hangosan gondolkodott, mert a Liszka lány fölébredve, ijedten kiáltott:

— Jesszusom, mit keres itt a nagyságos ur?

— Mi . . . i . . . it? hát izé . . . tégedet galambom Hehehe!

— Jaj istenem, de akkor inkább tetszett volna csengetni, ha valamit parancsolni akar . . .

— Csöngetni? óh te bolond, hát iszen éppen azt nem akarom hogy megtudja a feleségem mamája; te kis ostoba, most már csak megérthetsz!

— Igenis nem értem. Talán azt gondolja a nagyságos ur hogy . . .

— Mindjárt lefogom a szádat te kis nyelves jószág, hehehe . . .

— Hozzám ne nyuljon a nagyságos ur, mert kiáltok. Jaj, hagyjon békével, jaj!! . .

Ekkor az ajtón egy rettenetes nagy, csipkés hálófőkötő toppan be:

— Huh te minden tisztességből kivedlett haramia, — sikoltá a nagy főkötő, — hát igy akarod megcsalni a lányomat? Mi? . .

— De mama kérem, szavamra mondom, ártatlan vagyok; ne csináljon pataliát.

— Még beszélni mersz te lump, te szélcsap bitang? . . Hol is van a söprü Liszka?! Ne hunc fut, ne te jómadár, ne te . . . te . .

Aztán a nagy főkötő tovább pattogott, a seprű pedig lázasan pufogott, férj uram meg keservesen zokogott.

Mint mondják, hogy a nagy főkötő nem elégedett meg a megtorlásnak ezzel a primitiv nemével, hanem bosszut lihegve még ma reggel kocsira ült, hogy erről a nagy családi eseményről a legilletékesebb helyen referálhasson s azonnal megindittassa lányával a válópört. Lám, mekkora baj származik belőle, ha a háznál szép szobaleány vagyon!

— (**Farsangi ebéd.**) Ma volt az alispán vendégszerető házánál ez évben a második farsangi ebéd, melyen a megyei tisztikar fiatalabb tagjai vettek részt. Ott voltak Jeszenszky Gyula, Koszits Ákos, Stenge Ferencz, Szinkovits Károly, Rónaky Kálmán, Forray Valér, Sey Tamás, Molnár Kázmér, Lechner Viktor, ifj. Eötvös Gusztáv. A menüt a megyei hivatalos lap holnapi számában elolvashatja, a ki kiváncsi rá.

— (**Baranyamegye egészségügye**) a lefolyt hóban türhetőnek jelezhető; — mint a főorvosi jelentés mondja — az általános kórjelleg a hurutus-lob volt. A heveny fertőző kórok közül tapasztaltattak: a roncsoló toroklob 50 községben, 99 megbetegedési és 37 halálesettel. A küteges hagymáz Kákicson, mely az ott dolgozó vasuti munkások által behurcoltatva, 4 betegedési esetet tüntet fel egy halálozással. Ez a veszedelmes betegség Kákicson terjedőben van, miért is a megbetegülteket a pécsi kórházba szállitják he.

— (**A mohácsi gőzkomp**) átkelési vállalat a viteldijat leszállitani szándékozik. Jövőben ugyanis helybeli kocsi után, legyen az akár üres, akár terhelt, 10 kr fog szedetni; mig gyalogosok részéről vasár- és ünnepnapokon 2 kr, más napokon egy krajcár. A közigazgatási bizottság pártolólag terjesztette föl ezt az uj tariffát a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett.

— (**Lopások megrendelésre.**) Tintner Béla vargai korcsmáros rendszerint meg szokta vásárolni, a mit hű emberei, a lopásokban dolgozó Császár Lőrinc, Czakó György, Miklós Ádám és Rab Mihály neki időnkint beszállitottak, adván érte pálinkát annyit, hogy kedvükre berughattak tőle. Többnyire buza volt a csere-üzlet tárgya, mignem egy szép napon arra virradt fel a jó korcsmáros, hogy saját nevelésü tolvajai őtet is meglopták. A sok szövevényes lopási ügy tegnap került a pécsi törvényszék elé, a hol a jó madarak egytől egyig a korcsmárosra vallottak, mint felbujtóra, másküléönben beismertek mindent, akár sz. Ágoston az ő „Vallomásai“-ban. A biróság nem látta beigazolva a korcsmáros bünrészességét, őt felmentette, Császárt azonban egy évi, Czakót kilenc havi börtönre, a többi kettőt pedig 2—2 havi fogházra itélte. A királyi ügyész felebbezett, az elitéltek lejebbeztek.

— (**Csavargók Eldorádója.**) A városok meg vannak áldva ilyenkor télviz idején, hogy a munkakerülő és munka hiányában leledző kétes existenciák tömegesebb mértékben keresik föl s árasztják el a bűzös lebujokat s más efféle zeg-zúgokat, hol magukat nappal meghúzva, kereset hiányában hozzátlátnak tiltott dolgok műveletéhezi. A rendőrség azonban razziákat tart éjjel-nappal és igy megtisztitja a lakosságot a vagyon bacillusaitól. Ma éjjel ismét két veszedelmesnek talált idegen naplopót fogtak el, kik igazolni magukat nem tudták. Illetőségi helyükre toloncoltattak.

— (**Jókai Mór összes**) műveinek kiadása. Lapunk mai számához olvasóink mellékelve találják a Révai Testvérek prospektusát, a melynek elolvasását a legmelegebben ajánlhatjuk a művelt magyar nemzet figyelmébe. Ez a prospektus Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadására vonatkozik, a mely rendkivül csekély havi három forintos részletek utján mindenki számára hozzáférhetővé teszi Jókai nagy szellemének örök becsü műveit. A cég olyan feltételekkel, a melyek páratlanul állanak a világ-literaturában, módot nyujtott arra, hogy minden magyar ember, ne csak a gazdagok, hanem a szegényebb sorsuak is könnyen megtakaritható részletfizetéssel birtokába juthassanak egy egész Jókai-könyvtárnak. A jubiláris diszkiadást ugyanis csupán csak a tehetősebb szerezhették meg, mivel — hogy Jókai Mór számára fényes irói honorarium biztositassék — a száz kötet árát egyszerre lefizetendő kétszáz forintban állapitotta meg a jubileumot rendező országos bizottság. A jubileum voltaképeni célja csak az lehetett, hogy Jókai művei még népszerűbbek legyenek az országban, mint a milyenek most. Ezt a nemzeti és kulturális célt szolgálja a nemzeti kiadás, a mely lényegtelen külsőségekben tér el a jubiláris műtől és páratlanul megkönnyitett fizetési feltételekkel szerezhető meg. A kinek csak módjában van, hogy három forintot minden hónapban — vagyis napjában tiz krajcárt, megtakarithasson, bizonyára sietni fog ennek a bámulatos gazdag könyvtárnak megszerzésével. A prospektus bőven tájékoztatja az olvasót mindarról, a mi a nemzeti kiadásra vonatkozik, mi ezen a helyen csak ismételten felhivjuk a közönség figyelmét erre a vállalatra, a mely fényesen kiszolgálja a közönség érdekeit és azonkivül irodalmi és kulturális missziót is teljesit.

— (**A pécsi Kossuth-szoborra befolyt adományok.**) Folytatólagos kimutatás a kölcsönös segélyző egyletnél elhelyezett összegekről. (Folytatás.) Német Ürögh község ivén: Német-Ürögh község 29 frt 10 kr. Pécs-Baranyai központi takarékpénztár ivén: Pécs-Baranyai központi takarékpénztár 100 frt Varga Elek 10 frt, Ivánkovits István 15 frt összesen: 125 frt. (Folyt. köv.)

Országgyülés.

A képviselőház ülése február 5-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend szerint ma az ujoncmegajánlást tárgyalták a képviselő házban. Az előadó szavai után

Tóth János a függetlenségipárt nevében, igen szép indokolás kiséretében határozati javaslatot nyujtott be, mely szerint „miután a kormány sem a magyar hadsereget megállapitó törvényt végre nem hajtja, sem a magyar katonai büntető törvényt meg nem alkotta, sőt a törvényhozás mellőzésével életbe lép tetett katonai becsületbirósági intézményt meg nem szüntette, a párt az ujoncjutalékot megtagadja.“

Tóth Aladár elfogadja a javaslatot, de egy ben kéri a minisztert, hogy adminisztrativ uton szabadságolja azokat az önkénteseket, a kik nem let tek ugyan tisztek, de használható altiszteknek bizo nyultak.

Lit's Gyula határozati javaslatot nyujtott be a második szolgálati esztendő eltörlésére.

Bernát Béla elfogadja a javaslatot.

Nagy István szintén határozati javaslatot nyujtott be a 25. §. eltörlésére.

Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter egyenkint felelt a benyujtott határozati javaslatokra. A 25. §. fentartását szükségesnek tartja. Nagy Istvánnak, a ki felhozta, hogy a „Budapesti Hirlap“ szerint Czibulka tábornok nyiltan megmondotta, hogy a tiszti vizsgálatokon csakis németnyelvü feleleteket fog elfogadni, azt feleli, hogy a ki a „Budapesti Hirlap“ zavaros közlései után indul, az nem jár éppen a legigazabb uton. Egyébiránt annyit megigérhet, hogy a 25. §-nak adminisztrativ uton való enyhitéséről gondoskodni fog.

Ugron Gábor dörgedelmes beszédében leckéztette a honvédelmi minisztert, szemére lobbantván törvény tiprását. A guzsba-kötés még mindig járja katonáéknál, holott a testi fenyiték régen eltöröltetett. Jóllehet a miniszter azt tagadja hogy a guzsba-kötés még manapság is előfordulna, de ez a tagadás csak azt bizonyitja, hogy a miniszter ur elfeledte a csapatszolgálatot Budapest és Bécs közötti kéjutazásában. Követeli végül a 25. §. eltörlését.

Fejérváry b. honvédelmi miniszter megjegyezte, hogy inkább utazik Bécsbe, a hol koronás király van, mint Czeglédre, vagy Székely-Udvarhelyre.

Ezek után elfogadták az ujoncmegajánlást mellőzésével az összes beadott határozati javaslatok nak.

TÁVIRATOK.

— **A bonyhádi választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kaas Ivor báró és Perczel Dezső közt a választás ma reggel fél 9 órakor vette kezdetét. Muzsikaszó, megfelelő választási lárma mellett minden baj nélkül kezdődött az aktus. A szavaz k tizenként bocsáttattak be két külön működő bizottság elé. Háromnegyed 10-kor Perczelre szavazott 212, Kaasra 22. Háromnegyed 11-kor Perczelre 350, Kaasra 156; déli fél 12-ig Perczelre 350. Kaasra 162 szavazás esett. Rendzavarás eddig nem fordult elő. Kaas mellett a papok erősen dolgoznak. Délben Perezelnek 442, Kaasnak 203 szavazója volt. Egynegyed 1-kor Perczel 588, Kaas 288, egy órakor Perczel 619, Kaas 300 szavazattal rendelkezett.

— **Miniszterek mandátuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágy-Somlyón Bánffy Dezső bárót, Abrudbányán Lukács Lászlót egyhangulag megválasztották.

— **A „Pesti Napló“ pöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma tartattak a „Pesti Napló“ házkutatási ügyéből keletkezett incidens tekintetében a vád- és védbeszédek. Krisztinkovich Ede magánvádló vissza akarta vonni panaszát, de az elnök meg nem engedte.

Közgazdaság.

Egy a többi közül.

(Szőlőfaj ismertetés.)

Ha ezelőtt csak ugy húsz évvel is eszembe jutott volna tollat fogni a kezembe, hogy egyik, vagy másik amerikai szőlőfajjal bővebben és részletesen foglalkozzam, legfeljebb szánakozó mosoly lett volna érte jutalmam. Azóta azonban nagyot fordult az idő kereke, sok dolog megváltozott ez idő alatt. A szükség kényszeritette a magyar szőlősgazdát arra, hogy közelebbről megismerkedjék oly dolgokkal, a melyekről azelőtt még csak hallani sem akart. Tudatára kellett ugyanis jutnunk, hogy az eddigi művelés és rendszerünk a lomtárba került s csakis helyesen keresztülvitt rekonstruálás alapján adhatjuk meg szőlőszetünknak azt az egészséges irányt, mely a jövőre nézve biztositékot nyujtani képes. Alapos szakismeret, fokozott munka és észszerü befektetés az a hármas tényező, melyet jövő viszonyaink elen gedhetlenül megkivánnak,

Eleintén elegendőnek tartottuk, hogy az összes indigenákat egyszerüen csak „amerikaiaknak“ neveztük el. Azonban mint minden, ugy ez is további fejlődést nyert. Nemsokára reá már kezdettünk az indirekt s direktermő fogalmakkal megismerkedni.

Nincs ezuttal szándékom párhuzamot vonni a fölött, vajjon melyik irány követése bir magasabb értékkel s mutatkozik célszerübbnek. Hanem ott veszem fel a fonalat, a midön egy kiválóbb direkttermő válfaj részletes ismertetését tüzöm célomul. Ez a kiváló válfaj pedig nem más, mint az ugynevezett Jacquez, vagy magyarán kiejtve: „Zsák“.

Hogy miért tüztem magam elé éppen ennek a válfajnak az ismertetését, erre nézve kettős okom van. Először is oly sok jó tulajdonságot egyesit ez a faj magában, hogy abszolute értékét bajos volna kétségbe vonni; de továbbá azt sem hagyhatom emlités nélkül, hogy e faj tenyésztése körül egy tisztes csomó adat és jegyzet álván rendelkezésemre, abban a helyzetben vagyok, hogy azt a tapasztalat világánál mutathatom be.

Részletes adatok hiánya akadályoz abban, hogy egyenesen reá mutassak, hogy hol látott először napvilágot; de minden valószinüség odavezet, hogy az uj világrészben ringatták először bölcsőjét. Mint minden direkttermő, ugy ez is, a keresztezés eredménye; határozottan van tehát benne az európai fajokból is bizonyos rész, mely alapján a hybridek osztályába tartozván, sokszor csak egész röviden félamerikainak is neveztetik.

A mi magát a növényt illeti, körülbelöl igy lehetne leirni: Gazdag növekedés mellett hosszu, sima és erős vesszőket hajt, melyek eleintén kékes vörösek; de ha teljesen beérnek, ugy csokoládé barna szint kapnak. A levelei jobban szélesek, mint hosszuak, öt karélyosak és szabályosan fogasoltak. Fölül zöld szinüek és simák, alul pedig bolyhosak. A hajtás végén fakadó levelecskék, melyeket vitorlaleveleknek is neveznek, eleintén élénk piros szinüek s csak fejlődésükkel váltanak később zöld szint. A kacsok erősek és váltakozva nőnek.

Egyik kiválóan előnyös tulajdonsága az, hogy rendkivül termékeny; kedvező körülmények között nem ritkán bámulandó mennyiségben hozza a gyümölcsét. A fürtök hosszuak és henger alakot képeznek. A bogyók feketés viola szinüek. A bőr kevésbé vékony s a gyümölcs szövet magában is inkább husos, mint leves oly annyira, hogy alig adja lében az összes sulyának felét. Sötét vörös leve erős festanyagra enged következtetni, a mi ismét oly tulajdonság, mely az okszerü borász kezében igen sokat ér. E mellett egészen kellemes izü minden mellékiz nélkül s ennél a tulajdonságánál fogva Franciaországban is napról-napra nagyobb tért hódit magának.

Az amerikai szőlőfajoknál átalában kidomboro dik az a körülmény, hogy a talaj különböző össze tételei iránt, különös érzékenységet mutatnak. Igy például nehány rövid év alatt már reá jöttünk arra, hogy a fajok legtöbbje a mésztartalmat a talajban nem türi s ennek következtében abban tenyészni nem képes, nagyhamar sápkorba (chlorozis) esik s rendesen el is hal. Ez a körülmény hozta felszinre az annyira fontos alkalmazkodási (adoptácio) hullámait. Ez adta a szavakat is a jeles francia szőlész ajkaira, ki midön a felől kérdeztetvén, hogy milyen amerikai szőlőfajt ültessünk, egyszerüen azzal felelt: „Ne engem, hanem a talajotokat kérdezzétek“.

Szemben ezzel a fontos körülménynyel, a mi Jacquezunk valóban a megtestesült igénytelenség. Nem válogat ő abban, hogy ilyen vagy amolyan összetételü-e a talaj, megelégszik az adott talajviszonyokkal s legtöbbször még ott is vigan diszlik, a hol tán egyéb válfaj még csak tengeni is alig volna képes. Igaz, hogy nincs ellenére a mély termőrétegü humusztalaj, a melyben mesés termése által mutatja, hogy jól érzi magát, azonban a gyengébb és sovány talajok ellen sincs panasza. Az eddigi tapasztalatok szerint a nehéz, kötött, vályogos agyagtalaj az az egyedüli hely, melyben leggyengébb tenyészetel mutatott.

A mi a filloxera ellenálló képességét illeti, e tekintetben a nézetek még maig is elágazók. Annyi azonban elvitathatlanul áll, hogy mint minden direkttermő hybrid, kevésbé ellenálló, mint az alanyoknak használt indirektermők. Ez azonban ismét nem azt akarja mondani, mintha a filloxera csak ugy könynyedén elbánhatnék vele, hanem hogy ellenállási képessége még sem oly mérvü, hogy azzal minden körülmény között egész biztosan dacolhasson. Mint tudjuk, a franciák az ellenállási képességre vonatkozólag egy 20 fokos skálát állitottak fel, a melyen a mi Jacquezunk a 13 ik fokkal osztályoztatott, a mi körülbelül jó középszerüt jelent.

Ám magyarázza most már kinek mint tetszik! de volt alkalmunk 10—12 éves Jacquez ültetéseket láthatni, a hol a filloxera nyomait sem lehetett látni s a gyökéren észlelt dudorodások dacára a tenyészet határozottan gazdagnak volt mondható. Vetter K: Pál tekintélyes szőlészünk legujabbi munkájában. „Die Kultur der amerikanischen Reben“ határozottan azt állitja, hogy a direkttermők között a Jacquez bir a legnagyobb ellenállási képességgel.

Dacára a franciák fentebbi klasszifikációjának, ők maguk is a Jaquez fajt nemcsak tömeges direkttermelésül használják, hanem mint alanyt az oltásokhoz is számtalan esetekben alkalmazzák. Ezt pedig azért teszik, mert a tapasztalat alapján reájöttek, hogy ezen az alanyon a nemesités kiválóan jól sikerül, a forradás kifogástalanul jól történik s ekként magas megeredési száztólit ad. Már pedig ez ismét oly tulajdonság, mely figyelmet érdemel s igy magát az értéket fokozza s terjedését ez által hatalmasan előmozditja.

Eszembe jutnak azonban egykori boldogult tanárom szavai, a ki előttünk nem egy izben hangsulyozta, hogy a hol fény van, ott árnyéknak is kell lenni. S ha már nem fukarkodtam a Jacquez szőlő fajnak jó tulajdonait dicsérőleg elősorolni, adósa sem akarok az igazságnak maradni azzal, hogy az érem másik oldalát is bemutassam, vagyis hogy a rossz tulajdonait hallgatással mellőzzem. Ugy vagyok meggyőződve, hogy akkor felelek meg leghivesebben le irói tisztemnek, ha rámutatok arra a kevésbé előnyös tulajdonaira is, melyek a gyakorlat terén kétségbe vonhatlan tényeknek bizonyultak be.

Ha a Jaquez vesszőit közelebbről vizsgáljuk, csakhamar feltünik előttünk, hogy rostszövete laza s bele aránytalanul vastag. Már ebből a jelenségből is nem volna nehéz reá olvasni, hogy a gyökeresedés nem tartozik kedvenc szokásai közé, vagyis kevés hajlamot mutat a könnyü gyökeredzésre. S tényleg ugy is van. Számtalan példa ugyszólván kézzelfoghatólag beigazolta, hogy a Jaquez ha nem is teljesen rosszul, de legalább is nehézkesen gyökeredzik. Igy sima vessző ültetés után akárhányszor 25—30 százalék megfogamzással kell megelégednünk, a mi pedig tekintve a költséges előkészitő földmunkát s magának a veszszőknek még ezidőszerinti tisztes árát, határozottan csekély eredménynek mondható. Nincsen azonban az a rossz a világon, a melyből az okszerüen gondolkozó gazda a hasznos tanulságot le származtatni képes ne volna. Igy itt is intő példa az, hogy ezt a szőlőfajt sima vesszőkkel csak ugy tanácsos ültetni, ha azokat megelőzőleg gombáztattuk, vagyis mint mondani szokás: előgyökereztetve lett. Ily eljárás mellett volt már többször eset reá, hogy 60—70 százalék is megeredt, a mi bár nem valami meglepő fényes siker, ámde a Jaqueznek eme rossz tulajdonával szemben mindenkor elfogadható eredmény.

De van még egyéb rossz tulajdonsága is, a melyet szintén nincs szándékuk elhallgatni. Már akkor, a midőn Franciaországban honosságot akart magának kiérdemelni, feltünt az a körülmény, hogy roppant nagy fogékonyságot mutat a peronoszpora iránt s valahányszor e betegség csak mutatkozni is kezdett, mindannyiszor a Jaquez volt az első, a melyen hálás talajt talált. Innét nevezték is el, hogy valóságos fészke a peronoszporának. Dacára azonban ennek a nagy fogékonyságának, edzett természete még ezt a bajt is gyorsan kiheveri, olyannyira, hogy még a mi fajaink egy peronoszpora csapást évekig sinlenek, addig a Jaquez erős fejlődésével már a rákövetkező évben ujból összeszedi magát s a bajnak nyoma sem látszik meg már rajta.

Nem előnyös oldala az sem, hogy nem tartozik a korán érők közé s körülbelül a mi nemes kadarkánkkal érik be egyidőben. Ámde kinek jutna eszébe — például a mi kadarkánkat — e tulajdonsága miatt kiküszöbölni?

Valahol olvastam, hogy roszszul táplálja a reáoltott nemes részt, továbbá, hogy mint alany annyira elveszti ellenállási képességét, hogy rövid 2—3 év alatt a filloxerának áldozatul esik.

Hát e tekintetben is bátor vagyok a magam részéről egy kissé tamáskodni, mert érthetetlen előttem az, hogy jó összeforradás mellett az erős tenyészetü alany, az oltványt rosszul táplálná. Hiszen a rokonszenvezést már a jó összeforradás által világosan mutatja s igy nincs ok rá, hogy a nedvkeringés valami különieges akadály által annyira megzavartatnék, mely a fejlődést kiváló mérvben hátráltatná.

A mi pedig a másik vádat illeti, az érthetetlen, mert, a ki a növényélettan és oltás elemeivel tisztában van, az tudja, hogy az oltás által az alany sem szövetében, sem természetében nem változik s igy ellenállási képességét továbbra is oly mérvben megtartja, a mily mérvben azt azelőtt birta.

Szabolcs-bányatelep.

Liebbald Béni.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV — Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF kiadó.

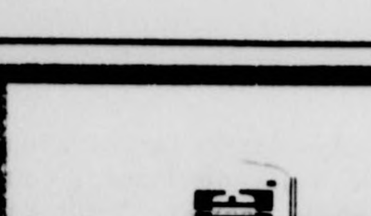

COGNAC

CZUBA-DUROZIER & CIE.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezérügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

75 szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dárdai kir. járásbiróság 1894. évi 8123. számu végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt Klein Jakab javára Lassota Ödön ellen 1474 frt 79 kr s jár. erejéig foganatositott kielégitési végrehajtás utján le foglalt és 381 frtra becsült butorok és egyébből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. jbiróság 206/1895 számu végzése folytán 1474 frt 79 kr tőkekövetelés és járulékai erejéig **Villányban alperes lakásán** leendő eszközlésére **1895. évi február hó 20 napjának d. e. 9** órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán, 1895. évi február hó 2. napján.

Schönberger Sámuel
kir. birósági végrehajtó.

14 sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 25334/94 számu végzése által Knina Adolf végrehajtó javára Hochrein József és fia ellen 145 frt 72 kr. tőke, ennek 1894. év november hó 18. napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt perköltség követelés erejéig elrendelt biztositási végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 927 frt 20 krra becsült papir árukból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 6613. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis **Pécsett, Jókai köz** leendő eszközlésére **1895. év február hó 19 napjának d. u. 4 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárvezezendő ingoságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1895. évi február hó 3. napján.

Fonyó István
kir. birósági végrehajtó.

25539 sz.
1894.

Árverési hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Loósz Erzsébet hidasdi lakos végrehajtatónak Perkl János hidasdi lakós végrehajtást szenvedő elleni 100 forint tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. jbiróság területén levő Nádasd község határában fekvő a nádasdi 332. sz. tjkvben felvett 1179. hszsz. szőlőre és pinczére 466 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi márczius hó 5 napján d. e. 9 órakor Nádasd község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 46 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóságnál 1894. évi deczember hó 3. napján.

Bogyay Pongrácz.
kir. tszéki biró.

21876 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Pécsi takarékpénztár végrehajtatónak kkoru Zsikó Ignácz és Zsikó Gyula végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a Pécs város területén levő Pécs város határában fekvő, a pécsi 2038. sz. tjkvben felvett I. 3110. hsz. 424. számu házra, udvarra és 3111. hsz. kertre 1950 frt ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895 évi február hó 21 napjának délelőtti 10 órakor a kir törvényszék árverelő helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 195 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényczikk 42-ik szakaszában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság 1894. évi október hó 12 napján.

Bogyay Pongrácz
kir. tvszki biró.

22775 szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Dr. Toldi Béla ügyvéd végrehajtatónak Ifj. Ban János végrehajtást szenvedő elleni 107 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. játásbiróság területén lévő Belvárd község határában fekvő a belvardi 123. sz. tlkvben felvett 174. hsz. 117. sorsz. házra és udvartérre, mely háznak bejárata közös a 116 és 118. sorsz. házakkal — 400 frt kikiáltási árban; a 171. hsz. sz. kertre 38 frt kikiáltási árban és a 752/b. hsz. sz. rétre 35 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte,, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi február hó 27-ik napjának d. e. 9 órakor Belvárd község házában** megartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 40 frt, 3 frt 80 krt, és 3 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényczikk 42. § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1894. évi október hó 28. napján

Bogyay Pongrácz,
kir. törv. biró.

Árlejtési hirdetmény.

Alulirott mint KOCSIS IGNÁTZ siklósi lakós, közadós, tömeggondnoka, a csődválasztmánynak f. évi január hó 18-án megtartott ülésében hoz tt határozata folytán ezennel közhirré teszem, hogy KOCSIS IGNÁTZ csődtöm gébe leltározott Siklós nagyközségben lévő, a siklósi 560. sz. tjkvben felvett ingatlanokon emelt

gőzmalom teljes felszereléssel,

összes melléképületekkel és haszonvételekkel f. évi márczius hó 1-től zárt ajánlati tárgyalással összekötött szóbeli árlejtés utján — alább közlött feltételek mellett — bérbeadatik.

A zárt ajánlatok beadására f. évi február hó 15-ik napjának d. u. 5 órája, — a szóbeli árlejtés megtartására f. évi február hó 18-ik napjának d. u. 3 órája tüzetik ki, a mely határnapig a zárt ajánlatok alulirott tömeggondnok kezeihez átadandók, illetőleg a szóbeli árlejtés alulirott tömeggondnok **Pécsett, Király-utcza 43. sz.** alatti ügyvédi irodájában fog a mondott határidőben megtartatni.

A feltételek a következők:

1. A zárt ajánlati tárgyaláson illetőleg szóbeli árlejtésen résztvenni óhajtók tartoznak zart ajánlataikhoz az általuk megajánlandó évi bérösszeg 10%-át bánatpénzül mellékelni, illetőleg a szóbeli árlejtés megkezdése előtt a zárt ajánlatban megajánlott legmagasabb bérösszeg 10%-át a tömeggondnok kezeihez lefizetni.

2. A bérlet határozatlan időtartamban állapittatik meg, de 3 havi kölcsönös felmondás biztosittatik, illetőleg kiköttetik.

3. Az évi bér havonkinti részletekben előre fizetendő s ezen kivül tartozik a bérlő egy havi bérösszeget óvadékul letenni, mely a bérleti idő lejártával a gőzmalom s felszerelések hiánytalan visszabocsátása után fog bérlőnek visszatérittetni.

4. A választmány fenntartja magának a jogot a beérkezett zárt ajánlatok illetőleg tett szóbeli igéretek közül tetszése szerint választani, esetleg valamennyit is visszautasitani.

5. A gőzmalom s felszerelés leltár mellett fog bérlőnek átadatni s bérlő által leltár mellett vissza is bocsátandó.

A közelebbi feltételek alulirott tömeggondnoknál tudhatók meg.

A gőzmalom s felszerelések Dr. DARÁZSY ÖDÖN siklósi ügyvéd helyettes tömeggondnok ur közbenjöttével bármikor megtekinthetők.

Pécsett, 1895. január 30.

Dr. Nick Alajos
ügyvéd, KOCSIS IGNÁTZ csődtömeggondnoka.

Nyomatott Tarzs Józsefnél Pécsett 1895.